

אוד עליון

יו"ל על ידי ארגון להפצת יהדות "נשמת כל חי"

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

תשרי תשע"א גיליון מס' 9

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

עצות לזכות בשנה טובה

אנו עומדים לקראת ראש השנה, ביום זה נעמוד בדין על מעשינו במשך השנה שעברה, וייקבע גורלנו לשנה החדשה הבאה עלינו לטובה ולברכה, כפי שאנו אומרים בתפילה: "ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמוות". עלינו לדעת שכל המאורעות שפקדו אותנו בשנה שעברה,

הן לטוב והן למוטב, הכל נגזר ביום ראש השנה בשנה שעברה. כמוכן שלב מתמלא ייראה מיום הדין, **"מי לא יירא מיום דין הגדול והנורא..."** (פיט ל"ה), ובצדק, הרי אנו מכירים את מעשינו, ואנו יודעים שאם הקב"ה יפשוט אותנו כפי מעשינו על פי "מידת הדין" לא נוכל לשרוד את הדין, וכבר אמר דוד המלך ע"ה (תהילים קמ"ג): **"ואל תבוא במשפט את עבדך, כי לא יצדק לפניך כל חיי"**. אם כן חובה עלינו למצוא דרכים להינצל מ"הדין והמשפט", שבשעת הדין ה' לא יביט במעשינו הרעים, אלא ידון אותנו ב"מידת הרחמים", על מנת שנצא זכאים בדין ושה' יכתוב ויחתום אותנו לשנה טובה ומבורכת. לפניכם לקט עצות מחז"ל לזה, כפי שהובאו בספר "שיחות מוסר" להגאון הרב חיים שמואלביץ זצ"ל (מאמר לח תשל"ב, מאמר כח תשל"ג):

עצה ראשונה: "המעביר על מדותיו"

הגמרא (יר"ה י"א) אומרת: "אמר רבא, כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו". פירוש, אדם שחברו חטא כנגדו ונהג עמו שלא כשורה, ולמרות זאת - הוא מוחל לו, מוותר לו, ואינו נוקם בחברו, אזי הקב"ה נוהג עמו ב"מידה כנגד מידה", כשם שהוא "עבר" (דילג) על מעשיו הרעים של חברו, כך הקב"ה "מעביר" (מדלג) לו על כל פשעיו, ואינו מעניש אותו על כך.

הגמרא שם מביאה מעשה להמחשת הדבר: רב הונא חלה, בא רב פפא לבקרו, והנה הוא רואה שרב הונא חולה אנוש ונוטה למות. חשב רב פפא שקישו של רב הונא קרב ובא, ולכן בקש שייכנו לרב הונא תכריכין וצרכי קבורה. והנה התחולל מהפך ורב הונא קם מחוליו. התבייש רב פפא לראות את פניו של רב הונא. לאחר זמן שאל רב פפא את רב הונא: "מה היה איתך באותו הזמן שהיית חולה?". השיב לו רב הונא: "באמת נקנסה עלי מיתה, אבל אמר הקב"ה למלאכים: 'הואיל ורב הונא מעביר על מדותיו, לכן אל תדקדקו איתו, ותשאירו אותו בחיים'. מדהים!! אפילו שכבר נקנסה עליו מיתה והיה גוסס, ויתרו לו בגלל שגם הוא ויתר לאחרים.

זו העצה לכל מי שרוצה שלא ידונו אותו בר"ה במידת הדין, ושלא ידקדקו עמו במעשיו, שיהיה "מעביר על מדותיו" - מוותר לאנשים שפגעו וחטאו כנגדו.

עצה שניה: "ענווה"

הגמרא (סנהדרין צ"ב) אומרת: "לעולם היו קבל וקיים". מפרש רש"י - תהיה ענו ותחיה. והגמרא שם מביאה דוגמא מאד מעניינת לדבר: אדם שיש לו נגיע צרעת בביתו, אבל ביתו הוא חשוך ללא חלונות, אין הכהן פותח חלונות לראות את הנגעים ולטמא את הבית, אלא הבית טהור. כך אדם שהוא

"חשוך" - ענו העושה את מעשיו הטובים בסתר ואינו מפרסמם, אז הבורא יתברך לא מסתכל על ה"נגעים" - החטאים שלו.

נמצינו למדים עוד עצה לזכות ביום הדין, שה' לא ייפתח את הפנקסים שלנו ויבדוק במעשינו - להתנהג בענווה!! ואכן זה פסוק מפורש (צפניה א.ב): **"בִּקְשׁוּ צְדָקָה, בִּקְשׁוּ עֲנוּה, אוֹלַי תִּסְתַּרְוּ בְּיוֹם אָף ה'".** הפסוק מלמדנו שעל

ידי הענווה אנו מתחבאים ביום הכעס של ה', ואנו ניצלים מכעסו. וכן נאמר בתהילים (ל"ב): **"צִדְקַתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטְךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וְבַהֲמָה תוֹשִׁיעַ ה'".** ופירושו חז"ל (חולין ה.ב) כך: "משפטין תהום רבה" משפטיו של ה' הינם קשים כמו התהום העמוק, וכיצד נצאל מהמשפט? "אדם ובהמה תושיע" ה'" אדם שמחשיב עצמו כבהמה - שיש בו מדת הענווה - אותו ה' מושיע מהמשפט.

עצה שלישית: "המרחם על הבריות"

נאמר בפסוק (דברים י"ח): "ונתן לך רחמים ורחמן והרבך". חז"ל (שבת קט"ג) דרשו פסוק זה בצורה נפלאה: "ונתן לך רחמים" - ה' יעניק לך את מידת הרחמים בלב. "ורחמן" - מאחר שיש לך מידת הרחמים על הבריות אז גם ה' ירחם עליך. ולכן קבעו חז"ל: "כל המרחם על הבריות - מרחמין עליו מן השמיים".

בואו ונראה כמה חשובה מידת הרחמים: הגמרא (ב"מ פ"ה) מספרת על רבי יהודה הנשיא (מחבר המשנה) שפעם אחת בא לפניו עגל שהיה עומד לשחיטה, העגל ברח מן השחיטה ובא ושם את ראשו בין ברכיו של רבי יהודה הנשיא והיה בוכה, אמרו לו רבי יהודה הנשיא: "לך לשחיטה! כי לך נוצרת". אמרו בבית דין של מעלה: "הואיל והוא אינו מרחם - גם אנו לא נרחם עליו ונביא עליו ייסורים". ואכן רבי יהודה הנשיא קיבל ייסורים נוראים כפי המתואר בגמרא. וכיצד נסתלקו ממנו הייסורים? פעם אחת שפחתו של רבי יהודה הנשיא היתה מנקה את הבית, היו שם בני חולדה, והשפחה אספה אותם כדי לזרוקם מהבית, פנה אליה רבי יהודה הנשיא בבקשה: "הניחי אותם, כיון שכתוב ורחמיו על כל מעשיו". מיד אמרו בשמיים: "כיון שהוא מרחם - גם אנו נרחם עליו", וסילקו ממנו את הייסורים. אם כך העונש והשכר למרחם על בעלי חיים, ק"ו למרחם על בני האדם.

איזו עצה נפלאה לזכות ביום השנה לשנה טובה ומבורכת! הרי אנו בכל התפללות שלנו מבקשים "רחמים" מאת ה', עד שאנו מבקשים "רחמנו כרחם אב על בנים", כי אין גבול לרחמי האב על בנו, כמו שראינו אצל דוד המלך ע"ה, שבנו אבשלום מרד בו וביקש להורגו... ואף שכב עם פלגשו לעיני כל ישראל, ואף על פי כן כאשר בישרו לו על מות אבשלום נאמר (שמואל ב י"א): **"וַיִּרְצֵה הַמֶּלֶךְ, וַיַּעַל עַל עֵלִית הַשָּׁעַר וַיִּבֶךְ, וַיִּכֶּה אֶמֶר בְּלִבְתּוֹ: בְּנֵי אֲבִשָׁלוֹם, בְּנֵי, בְנֵי אֲבִשָׁלוֹם, מִי יִתֵּן מוֹתֵי וְאֵי תַחְתִּיק, אֲבִשָׁלוֹם לִקְבֹל מֵהַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ כֹּאֲלוֹ רַחֲמִים, אִם כֵּן כִּדִּי לִזְכוֹת לִרְחִמִים כֹּאֲלוֹ, מוֹטֵל עֵלֵינוּ לְנוֹהַג בְּרַחֲמִים עִם בְּרִיּוֹתַי, וְאֵז יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים עֵלֵינוּ, כֹּל כֹּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת מְרַחֲמִים עֵלֵינוּ מִן הַשְּׂמַיִם".**

מדוע הגר"ע יוסף ביטל את מעמד הסליחות?

במשך עשרות שנים בימי חודש אלול עורך מרן הגאון הרב עובדיה יוסף שליט"א מעמד סליחות מרגש ורב רושם בסיום שיעורו הקבוע במוצאי שבת, בהשתתפות מאות משומעי השיעור. ככל שנה גם השנה הגיעו במוצאי שבת מאות משתתפי השיעור מצוידים בסידורי הסליחות, לאמירת הסליחות בסיום השיעור. אולם... בסיום השיעור הודיע מרן לשומעי לקחו כי מעתה הסליחות תתנהלנה בשעות הבוקר בלבד. מדוע?

"יש לשכנים תרעומת שזה מפריע לילדיהם לישון, צריך להתחשב בשני", אמר מרן הראש"צ, "שכל אחד יאמר את ה' סליחות' בבית-הכנסת שלו, לא נעשה מצווה על חשבון מישהו אחר". (יצוין כי רק בעת האחרונה העביר מרן את שיעורו לביהמ"ש שמתחת לדירתו הממוקם בבני דירות). הרב האריך בחשיבות הסובלנות וההתחשבות בזולת, כשהוא מתבל את דבריו במעשה שמסופר על הרב ישראל מסלנט זצ"ל: פעם אחת ראוהו תלמידיו שהוא נוטל את ידיו במעט מים בצמצום כפי דרישת ההלכה. שאלוהו תלמידיו: "הרי הגמרא אומרת שיש ליטול הידיים בהרבה מים, ואף יש בזה סגולה לעשירות?", ענה להם הרב: "אני מסתכל מהחלון ורואה את העוזרת כיצד היא מתאמצת לעלות ולרדת בה, על מנת למלאות את הכדים במים, כיצד אוכל להחמיר במצווה על חשבון העוזרת?". עם זאת, הרב הסביר את מעלת אמירת הסליחות' והזכיר לכל הנוכחים שכל אחד מהם צריך לומר את הסליחות' בבית הכנסת שלו".

מדהים! הרב מוותר על מנהגו הקדוש שנהג עם קהל חסידיו למעלה מ-50 שנה, והכל כדי שלא לצער את שכניו. נפנים את המסר מהמעשה הנ"ל - עלינו להקפיד במשנה זהירות במצוות שבין אדם לחברו, ובימים אלו של תיקון המעשים עלינו לשפר בראש ובראשונה את יחסנו אל הזולת.

העלון מוקדש לעילוי נשמתו הטהורה של הבחור היקר והחשוב נעים ההליכות, מופת לרבים, נון לשמיים ונוח לבריות, מסביר פניו לזולת, אהוב על הבריות
ליעד הראל בן ציון ואסתר מזרחי ז"ל
שירת כקצין ביחידה קרבית בצנחנים, שימש כמאבטחם האישי של ראשי ממשלת ישראל. נהרג בקיצור ימים ושנים בתאונת דרכים סמוך ליישוב ביתר ביום כ' כסלו תש"ע
ת.נ.צ.ב.ה.

הצלחה ברוחניות ובנשמות
לאלעזר ניסים בן דבורה ופנחס בן דבורה
ורפואה שלימה
לנאוה בת נוריה

תכונות בני מזל החודש - מזל מאזניים

(24 בספטמבר עד 23 באוקטובר)

כאלו מלכתחילה. האינטואיציה שלו/ה מכוונת אותו/ה לדעת מי המתאים עבורו/ה כבן/ת זוג. הוא שואף לבן/בת זוג אינטליגנטי, בעל אופקים רחבים, עם קריירה וכסף. גבר בן מאזניים הוא הגיוני, ומתמקד את בת זוגו לעשות כרצונו. אישה בת מאזניים היא בעלת מחשבה שנונה וחריפה, מקסימה והגיונית, אינה פתוחה רגשית. הם זקוקים להרבה מאוד אישורים לכן שאוהבים אותם, אלא שלעיתים בני מזל זה יפחדו לאהוב או להיות נאהבים, מהפחד להיסחף רגשית, ומהפחד לאבד את זהותם ואת חשיבתם ההגיונית. הם שואפים לאיזון ביחסים, שונאים שתלטנות, צעקנות וגסות.

דיפלומטי. הם מושכים אנשים רבים אליהם ואהודים על כולם עקב קסמם האישי הרב והיותם נעימי הליכות. כמו כן הם אוהבים להרעף על סביבתם מילים יפות ועידוד, אך לעתים הם יכולים להגיע גם להגזמות ולשקר וצביעות, מזה עליהם לשמור עצמם. פעילות עבור החברה חשובה להם, ולכן הם יכולים לשוב רבה מהתארגנות עם אחרים בתנועות לשיפור החברה או להגנה על זכויות האדם. הם נוטים להימנע מעימותים ומהתמודדות עם בעיות, ואף מצליחים לאחד ולהשלים בין אנשים במחלוקת.

בני מזל מאזניים כשמים כן הם: מאוזנים, שקולים, מחושבים, לעיתים יותר מדי מחושבים.
תכונה זו מתאימה ביותר לחודש תשרי המציין זמן של חשבון נפש. היכולת לנתח מצב מהיבטים רבים מעניק למאזניים יתרון ושיקול דעת רחבים יותר, הוא רואה תמיד את שני הצדדים של המטבע ומנסה בכל כוחו להגיע להחלטה צודקת ואובייקטיבית, אך אם המאזנים אינם מכוונות כראוי הדבר יכול להטביע אותו בסכך של חרדות ולבטים אין סופיים, עד כדי שיתוק פעולותיו לגמרי. בלי יכולת הכרעה נחרצת עשוי האדם להישאר תקוע על קרני הדילמה ולהתלבט לנצח בין האלטרנטיבות הקיימות.

תכונות שונות: מחפשים איזון בחייהם. דוגלים בשוויון ובחוסר אפליה. עשויים להשתמש בדיפלומטיה בכדי להשיג את רצונותיהם. נוטים לאהוב את עצמם ולהאמין בעצמם, במקרים מיוחדים הם עשויים להצטייר כשחצנים, כמו כן עקב אמונתם הרבה בעצמם ובדרכם הם עשויים לעיתים להיתפס כחוצפנים במידה מסוימת. יש נטייה למפונקות. מקננת אצלם שאיפה עזה לצדק אישי וחברתי, הרבה שרי משפטים וראשי ממשלה שייכים למזל מאזניים. לפעמים נעטים בני ובעיקר בנות המאזניים במצבי רוח לא קלים.

הפרק בתהילים שמסרו לנו חכמי הקבלה המתאים לבני "מזל בתולה" היו פרק צ"ד, המתמיד לקרוא פרק זה גורם לפתיחת מזל. סגולה מהזוהר לפתיחת מזל בתולה היא קריאת "ביום השביעי" של קרבנות הנשיאים (במדבר פרק ז סוקים מח-נג).

מזל מאזניים שייך ליסוד האוויר המאפיין שכלתנים עם מצח גבוה. הם מאופיינים בחשיבה הגיונית וזהירה, אינם רגשנים במיוחד, שקולים, מסויגים, קרירים ושומרים על שלוותם. ביכולתם לסכם מבחר רחב של השקפות על מצב נתון. כמו כן בגלל היותם שייכים ליסוד האוויר הם ניהונו בכוח ביטוי מעולה (בנימין נתניהו), וזקוקים לעיתים קרובות להיות עם עצמם. הכוכב השולט על המאזניים הוא נונה (נונס), לכן בני מזל מאזניים הם היפים ביותר בגלל המזלות, יש להם גומות חן, וחיון כובש ביותר. הם גם אוהבים סביבים יופי והרמוניה, ויש להם חוש מוגבר לאסתטיקה ואומנות. עקב שאיפה הרבה להרמוניה עם סביבתם יש בהם נטייה להתאים את עמדותיהם לעמדות הסביבה המיידית.

כדאי לבן מאזניים להזכיר לעצמו שיש מנהל לעולם, ואין הוא צריך לחוש שמשקל כדור הארץ כולו מעיק על כתפיו. לא הכל תלוי בשליטתנו, התוצאה הסופית תלויה ברצונו של בורא העולם. במקום לבזבז אנרגיה מיותרת בחשבונות המוליקים לשום מקום - מוטב להגביל את שלב ההתלבטות, ואת הזמן הנותר להשקיע בתפילה מעומק הלב, ולבקש כי ההחלטה אותה קיבלנו תביא ברכה והצלחה. כדאי גם למאזניים לדעת שמשטעויות לומדים, טעויות גורמות לאדם להבין במה עליו להשתפר כדי להיות מוצלח יותר.

זוגיות: הקושי בקבלת החלטות הנ"ל מתחדד כאשר מדובר במציאת בן/בת זוג לחיים. במקרים קיצונים עלול המאזניים לפחד כל כך מחוסר הוודאות הטבעי הקיים בכל מערכת יחסים עד שהוא ימנע מלפתח מערכות יחסים

בני מזל זה הם "חברותיים": אמינים, פתוחים, חמים, מסתדרים היטב עם אנשים, מבינים את כאבו של הזולת ואוהבים לסייע לו, עדינים ומתחשבים, אלא שלעיתים ההתחשבות בזולת יכולה להיות רק למראית עין או ככלי

תזכורת! יש לעשות בערב ראש השנה "עירובי תבשילין"

מדוע? מה מיוחד השנה משאר השנים?

השנה חל ראש השנה בימים חמישי-שישי, ומיד אחר כך מגיעה השבת, ומאחר ואסור להכין מיום-טוב (ראש השנה) לשבת, אז איך נבשל או נאפה או נדליק את הנר וכל שאר ההכנות ביום שישי לכבוד שבת? לכן אנו עושים בערב ראש השנה (ביום רביעי) "עירובי תבשילין". אמנם גם אחרי שעשיו "עירובי תבשילין" אין לבשל ולעשות שאר ההכנות ביום חמישי רק ביום שישי בלבד.

איך עושים "עירובי תבשילין"?

בערב ר"ה (ביום רביעי), יש ליקח ביד ימין פת במשקל 60 גרם, עם מאכל מבושל (רצוי ליקח מאכל חשוב כגון בשר או דגים) במשקל 30 גרם, ולברך "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על מצוות עירוב", ואחר כך יש לומר: "בזה העירוב יהא מותר לנו לאפות, ולבשל, ולהדליק נר, ולעשות כל צרכנו מיום טוב לשבת".

מתי אוכלים את העירוב?

אפשר לאכול את העירוב בראש השנה מיד אחר שגמרנו להכין את כל צרכי השבת, אבל יותר טוב לאכול את העירוב בסעודה ליל שבת או בסעודה שלישית של שבת.

הלכות שופר

א. נכון שיאמר התוקע לצבור השומעים קודם שיתקע בשופר, שיכוונו לצאת ידי חובת הברכות ומצות שמיעת קול שופר, ושגם הוא מכוין להוציאם ידי חובת הברכות ומצות שמיעת קול שופר.
ב. אין לקהל לענות "ברוך הוא וברוך שמו" אחר הזכרת ה' שבברכת התוקע, משום שזה הפסק בברכה.
ג. יחיד שאינו יכול להתפלל עם הצבור, ובא התוקע לביתו לתקוע לו, צריך לעמוד בשעה ששומע התקיעות.
ד. אף על פי שהנשים פטורות ממצוות שמיעת קול שופר, מכל מקום הנוהגות לבא לביהכ"נ כדי לשמוע קול שופר עם ברכותיו - יפה עושות, ויש להן שטר מצווה. ואם שנה אחת אינה יכולה לבא לביהכ"נ - אינה צריכה לעשות "התרת נדרים" על מנהגה. ורק אם רוצה לבטל מנהגה לתמיד, צריכה התרה על שלא אמרה "בלי נדר".
ה. אסור להפסיק בדיבור בין הברכה לתקיעת השופר, עד לסיום סדר התקיעות. ולכן אין להתוודות בפה בין סדרי התקיעות, אלא יהרהר בלבו בלבד.

ג. התפילות בראש השנה יהיו בשמחה ובטוב לבב, ובנעימה קדושה, ומתוך כוונה שלימה, כי בטוחים אנחנו בישועת ה' שיכתבנו ויחתמנו לחיים טובים. ולא כאותם שמביאים עצמם לידי בכייה בתפלות ראש השנה, שהרי ראש השנה יום חג הוא. ורק אם מתעורר מעצמו לבכות בתפלותיו מחמת התלהבות דקדושה, אין בזה שום מניעה כלל.
ד. בקידוש ליל שני של ראש השנה, טוב להניח לפניו פרי חדש, כדי לברך עליו שהחיינו. ואם אין מצוי לו פרי חדש, אף על פי כן יברך שהחיינו.
ה. אסור לאפות או לבשל או להכין את השולחן מיום טוב ראשון ליום טוב שני של ראש השנה. ורק מותר להדליק את הנר ביום טוב ראשון לקראת ערב לכבוד היום השני.
ו. מנהג טוב שלא לישון ביום ראש השנה, מכיון שהישן בראש השנה - מזלו ישן. והיושב בטל ואינו עוסק בתורה נחשב כישן. ואם קשה לו - יישן מעט אחר צאת היום.

הלכות ראש השנה

א. מנהג ישראל להסתפר בערב ראש השנה לכבוד החג. ולבושים בגדים מכובסים ומגוהצים לכבוד ראש השנה, להראות שאנו בטוחים בחסדי השם יתברך שיוציא לאור משפטינו לחיים טובים ולשלום. אמנם, עדיין עלינו להיות מלאים בייראה מפחד ה' ומיום הדין.
ב. מדליקים נרות בשני הלילות של ר"ה לכבוד החג, וצריך לברך "אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר של יום טוב" ואחר כך להדליק. והנכון הוא שלא לברך "שהחיינו" בעת ההדלקה, אלא לצאת ידי חובה ברכת שהחיינו בשעת הקידוש.

לעילוי נשמת
יוסי יוסף חיים בן שושנה זצ"ל
נלב"ע י כסלו תש"ע
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
אליהו בן חנה
מור אבי יהודה בן ג'והרה
ת.נ.צ.ב.ה.

כתב הטלביזיה ללא טלביזיה בביתו

אורי רווח החל בעבודתו העיתונאית מגיל צעיר, בהיותו בשיא הצלחתו ככתב ב'ערוץ 2' הוא חזר בתשובה, סיפור חייו הינם אנטי תזה לאלו הסבורים שחזרה בתשובה מגיעה ממקום של מצוקה, המצוקה הנפשית היחידה של אורי הייתה "הרגשת ריקנות מהתרבות החילונית".

בתחילה היה רווח מחביא את הכיפה בכיסו בצאתו מבית הכנסת, מפחד עיתונאים שייצו את דבר התקרבותו לדת. "יום אחד הייתי אמור לסקר אירוע בבית הנשיא, פתאום מתקשר אלי 'קווה שפרך' מגילי צה"ל וביקש ממני כיפה, אז אמרתי לעצמי שזה סימן שעלי להתחיל ללכת עם כיפה, באיתי לשדר מבית הנשיא עם כיפה על הראש, נחוש ותקיף, בידיעה שזו הדרך שלי מהיום והלאה. היו שעקצו אותי בנוסח 'באבא אורי', לעומת זאת, קיבלתי הדעות האלמוניות בניכור ש'בירוקי אותי ב'יישר כוח, תמשיך כך'."

מנכ"ל חברת החדשות, שלום קיטל, התייחס לשינוי בסובלנות ראווה להערכה: "באתי אליו ואמרתי לו שמהיום אני לא יכול לעבוד בשבת. הוא אמר שאין בעיה. אבל זה לא היה פשוט, זה היה נסיון גדול, כי בשבת לצערנו זה שיא הצפייה, וזה מוריד את רמת החשיפה שלך לציבור. בהתחלה זה עקץ אותי קצת, חשבתי שהקריירה שלי עלולה להיפגע, אבל אחר-כך הייתה בי שלמות במחשבה שאני רוצה לחזור בתשובה שלמה. חיפשתי וביורתי עם עצמי כל הזמן מה העניין שלי בחיים - קריירה או תכלית. אז הבאתי עוד כתבה, אז מה? זו לא התכלית."

נקודות אור לערוץ 1

בשנת תשס"א (2001), הרגיש אורי צורך עז לברוח מערוץ 2, וכך עשה. באותה העת הוא התחתן עם אשתו, דתייה מהבית, ומאז זכו להביא 5 ילדים לעולם. אורי התקרב לחסידי חב"ד, "את החיות בעבודת ה' מצאתי בחב"ד". ולפרנסתו הוא עבד במשך כשנה בתפקיד יועץ התקשורת של שר הדתות דאז, אשר אוחנה. "ראיתי שם איך דברים מתנהלים מצדו השני של המתרס. אבל הרגשתי חוסר חיות בעבודת השם, רציתי לחזור לטלביזיה, אבל רעדתי, מה עם לשון הרע וכו', שאלתי את הרב שלי, והוא אמר לי: 'כיוון שאתה הולך לקדש שם שמיים אין לך מה לחשוש'. פניתי לערוץ הראשון ובמגיש אתם היה התנאי הראשון שלא אשדר דברי לשון הרע ורכילות, וב'ה עד היום רוב הדברים אני מצליח'."

כבר 8 שנים, משנת תשס"ב (2002) ועד היום, אורי עובד ככתב בערוץ הראשון, ומגיש תוכנית "מוצ"ש חסידי" ב'רדיו מורשת'. הוא בא לערוץ הראשון בתחושת שלחות - לעורר את הניצוץ היהודי, כל מטרתו היא להראות את היופי בדת ובשומרי הדת. "אני רק יכול להגיד לך שכל תמונה וכל כתבה משפיעה על עוד יהודים. אחרי שאנשים מספרים כיצד הושפעו, אתה קולט כמה תמונה או מילה משפיעה. נכון שהטלביזיה והרדיו זה כלים חשוכים, עם השחתת מידות בצורה בלתי רגילה, (אורי אינו מחזיק טלביזיה בביתו) אבל המטרה שלנו נצל את המדיה להפיץ תורה וגאולה בעולם ולעזור לאנשים. אחד המנהלים אמר לי בשיחה רצינית 'אל תתיך לנו בכתבות', אמרתי לו: 'מנהל יקר! אני לא מטיף רק מטפסוף'..."

מה החזרה בתשובה עשתה לך באופן אישי?

"קיבלתי רגיעה ושלוה בחיים. הרבה מאד עובדים בערוץ 1 שליוו אותי בזמן שעבדתי בערוץ 2 יכולים להעיד שהייתי מאד לא רגוע, עם הרבה מתח ועצבים: להשיג ראשון את הכתבה, לשאול ראשון את המורואיני. הייתי טרוט עיניים, שקוע כל הזמן בוויכוחים ומריבות, ובתחרות בלתי פוסקת מול הכתבים האחרים: למה הזעיקו מישהו אחר ולא אותי לטשח? למה הוא ולא אני בשידור חי? היום הם בהלם מהשקט שרואים עלי. אני מאד מצטער שלא חזרתי בתשובה לפני כן."

מה אתה יכול לספר על עמיתך לעבודה 'הסלבס' בקשר לחזרתו למקורות?

"יש הרבה טמונים על המסך והתחילו לשמוע שבת, לא אזכיר את שמם כי זה נגד רצונם, אבל בהחלט הם מוכרים. אבל ישנם שאפשר להזכיר את שמם, כמו 'יוני בן מנחם' מרשת ב' שמינה תפילין בכל יום. 'נתיב רובינזון' מרשת ג' שמתחזק ביהדות ומגיע לתפילות וללמוד חסידות. המפיקה 'יהודית גיאת' (עבדה עם השדרן יוסי סייאס) שמתחזקת ביהדות, ובאה עמנו לנסיעה לקברות הצדיקים."

לחשוב על עצמן. מהדרום התקדמתי לכתב לענייני עבודה ורווחה בירושלים, זה היה לקום כל בוקר ולחפש את השר/הפקיד המושחת, התורן לאותו יום להעלות אותו על המוקד ולשפוך את דמו, מצד אחד זה טוב לגלות שחיתויות, אבל מצד שני זה לשפוך דם של אנשים, ולפעמים עושים פיל מכל זבוב, ולעיתים זה נבע ממש מתוך רשע."

חזרה בתשובה בשיא הקריירה

כשהיה בשיא הפריחה המקצועית שלו, ממוקם בעמדה מנובדת עם קריירה מבטיחה, החליט אורי לקום ולעזוב הכול. "הרגשתי הרבה ריקנות ומיאוס", הוא מסביר, "הכל היה סביב הקריירה ולא סביב הדבר האמיתי. בכלל המדיום הזה הוא מאד אכזרי עם הרבה לשון הרע, ההצלחה שם נמדדת לפי כמה דם אתה שופך. וגם כדי להצליח עלך

אורי בהכנסת ס'ת לרשות השידור

אורי (משמאל) בסיום עבודתו ברשת א' עם יואב גינאי (מימין) רווח מראיין לגלי צה"ל

לדרוס אחרים, ונמאס לי מהתכנים והמרפקים. בעבודה היו זה הרבה חוצפה שבאה מתוך ה'קליפה'. 'תקשורת-תשקורת'! אחרי שחזרתי בתשובה, כשעשיתי רשימה של מי שנפגע ממני, יצא שזה מאות... התקשורת לבקש מהם סליחה, חשבו שאני השתגעתי, זה שחושב כל הזמן להשמיץ - פתאום בא לבקש סליחה!?!". (בעת הכנת הכתבה יצא לי לראות את אורי מבקש סליחה מ'שולה זקן' מזכירתו של אולמרט על כתבה שעשה נגדה לפני 7 שנים)

"חייתי לפי פידבקים ומצבי רוח. הרבה עיתונאים חיים בעצם רק מהפידבקים ומהמחשבה על הסיפור הבא שלהם, הם אוהבים שמדברים עליהם ושמים את הכתבה שהם כינו. התחלתי לשאול את עצמי שאלות: ככה ייראו החיים שלי, כל הזמן לפי מצבי רוח? ואז בא שלב אמרתי לעצמי: 'תעשה סטופ, החיים האמיתיים זה לא הטלביזיה, זה רק כלי, תרגיע את המחשבות'. הקול הפנימי אמר לי מספיק, התמונה של הסבא הצדיק עמדה לי מול העיניים."

ואכן 'הבא ליטהר מסייעין אותו'. באותה תקופה בילה אורי את מרבית הערבים ב'קפה מומנט' הירושלמי, שהיהוה אבן שואבת לברנז'ה העיתונאית ולאנשי הבהומה בכלל. באחת הפעמים התוודע שבא ממשפחת חסידי חב"ד, שטטה מהדרך. אותו בחור סיפר לו על חיי הקהילה בחברה החרדית, החום, הווי בית הכנסת והמשפחה, חיי הישיבה והעזרה ההדדית, והדברים הלהיבו את רווח של רווח. "אחרי כמה 'דרינקים' היינו הולכים להתפלל ערבית בשטיבלך של 'מאה שערים'. הרגשתי סוג של משיכה לאור". בהדרגה הוא החל לשמור מצוות, ה' אף זמן לו אנשים טובים כמו הרב דב ביגון ואחרים שעזרו לו בצעדיו הראשונים."

אורי רווח (39), נשוי ואב לחמישה, מסתובב היום במסדרונות הערוץ הראשון של הטלביזיה-מקום עבודתו- בפנים מזוקנים, עם כיפה שחורה לראשו, ולעיתים עם חליפה ומגבעת. מחזה נדיר במקום עבודה זה, הנחשב למעוז החילונית והשמאל... את אורי אני מכיר מהשיעור היומי שזכיתי למסור בחדרו המשמש כבית הכנסת של 'רשות השידור'."

כאשר אורי רצה לבנות את בית הכנסת הוא נתקל בהתנגדות של חלק מחברי ה'רשות' הנחשבים 'לאנטי', אך לא איש כאורי יירעה וייסוג לאחור, אדרבא עם הזמן הוא אף הרחיב את שטח בית הכנסת, וזכה לפני כשנתיים להכניס ספר תורה לביהכ"נ במעמד רבנים חשובים, שרים ואישי ציבור. מאז מתקיים בקביעות מנין שחרית בימי שני וחמישי. גם כאשר אורי נכנס ומוצא רק אדם יחיד בבית הכנסת, ונראה כי היום לא יתקיים המניין, הוא לא מתיאש, בעקשנות האופיינית לו הוא משיג את המניין.

אורי מהווה מעין עוגן יהודי ברשות השידור, שנותן מענה באופן בלתי רשמי לצרכים הרוחניים של עובדי ה'רשות'. "אתה רואה אנשים מכל הסוגים שבאים להתפלל, לבדוק מזוזות, לשמוע שיעורי תורה: דתיים, מסורתיים וחילוניים. גם חלק מאלו שהתנגדו, היום הם מגיעים מוקדם בבוקר, כאשר עדיין אין איש במקום, מניחים תפילין ומתפללים. את הניצוץ האלוקי החבוי בתוכו של כל יהודי אי אפשר לכבות לעולם", מציין אורי בסופו.

עבודה עיתונאית מגיל צעיר

אורי נולד בשנת 71 בעכו וגדל בבאר שבע בבית מסורתי. היו לו דעות שמאלניות באותה העת, אותן שאב מהעיתון "העולם הזה". הוא התייתם מאביו בגיל 14, ואמו היא שגידלה אותו. העבודה העיתונאית זרמה בעורקיו של אורי מגיל צעיר. "כבר בתיכון נמשכתי בצורה מסיבית לעיסוק בתקשורת, הייתי כתב ב'מעריב לנוער', ואחראי על פינת 'חדשות לנוער' ברחבי הרצף ברשת א'. המפליא בסיפורו ש-15 שנה לאחר מכן חזרתי לטוהר דברי תורה ברשת א'."

בגיל גוש שלח אורי בקשה להתקבל לגלי צה"ל, ונענה בשלילה, אבל הוא לא ויתר, הוא התעקש ונדד, עד שקיבל את הזימון המיוחל. אחרי מבחני מיון קשים על ידי פסיכולוגים, מבחני קריינות וכו' הוא התקבל לעבודה. "גם אז ידעתי שזה מהקב"ה והרגשתי שהשם איתי. זה היה היום המאושר בחיי, נער ספרדי מעיירת מצוקה - מבאר שבע, נכנסתי לתוך השמנת של תל-אביב, אתה יודע, זה היה נדיר באותם ימים."

את העבודה בגל"צ החל בשנת ה'תשנ"ו (1990), בתור "ילד צעיר" כהגדרתו. זו הייתה בדיקת התקופה שמצוקת מחוסרי הדיוור עמדה אז במרכז המדורות החדשות, "התרוצצתי ממקום למקום, ופתחתי את מהדורות החדשות עם מצוקה זו. בגלל שבאתי מעיירת עוני הרגשתי צורך לתקן עוולות". במלחמת המפרץ הוא שהה ימים ולילות בבית החולים איכילוב כדי לדווח על הפצועים. "ראיתי אז ניסים במוחש, ראיתי איך נופלים טילים ולא באים פצועים לביה"ח, זה חיזק לי את הבטחון בה'. הבנתי שהקב"ה אוהב את עם ישראל, לא רוצה להברי עתה, ולא משנה מה הם ומה הם. זה היה רק בתת מודע, זה לא הגיע לרמת המעשה."

אורי התקדם בעבודתו בגל"צ, אבל רוחנית הרגיש ריק. גם החיים בתל אביב הפכו למועקה בלתי נסבלת עבורו. "החיים שמחוץ לעבודה היו מעבר ממסיבה למסיבה, מדיסקוטק לדיסקוטק. יום אחד באתי למפקד שלי בגל"צ, אורי פז, ואמרתי לו: 'אני יכול להישאר בעיר הזאת, בא לי להקיא'. לא הבנתי ידע מה זו חזרה בתשובה. משהו בי חיפש כל הזמן, ולא יודע מה". פז הסכים להעביר אותו לירושלים, ואת שנתו האחרונה בגל"צ עשה בבירה."

בשנת תשנ"ג (1993) לאחר שחרורו מגל"צ חזר רווח לבאר שבע, עבד כשנה כעיתונאי בעיתון "מעריב", ולאחר מכן במשך שמונה שנים (תשנ"ד-תשס"א) עבד רווח סביב השעון ככתב חדשות בערוץ 2. "בתחילה הייתי כתב בדרום, חייתי חיים מטורפים, ניצל כל שעות היממה לדווח על המציאות בדרום. בחיים המטורפים האלו היה רק עבודה ולא היה זמן

כופר נפש פדיון כפרות

נהגו עם ישראל ב"עשרת ימי תשובה" - הימים שבין ראש השנה ליום הכפורים לעשות "כפרות". "כפרות" מלשון "כפרה", מאחר ובמעשה זה אנו מכפרים על נפשתינו, כאשר אנו פודים את נפשתינו במעשה הצדקה, ועל ידי כן אנו נכנסים לחיים טובים ולשלום. ישנם הנוהגים לעשות את מנהג הכפרות בתרגול לזכר ובתרגולת לנקה, וישנם הנוהגים לעשות את מנהג הכפרות בכסף. את דמי הכפרות נותנים לצדקה.

חובה קדושה להרהר הרהורי תשובה בעת עשיית הכפרות. ויש לחשוב בשעת ה"כפרות", שאותם 4 מיתות בית דין שעושים לתרגול - היה צריך להיעשות בו חס ושלום. כי בעת שהשוטט אוחז בצוואר העוף זה כמו 'חנק', וכששוחטו זה 'הרג', וכשמשליכו וחובטו בקרקע זה כמו 'סקילה', וכאשר הוא שורפו באש זה כמו 'שריפה'. וגם העושה כפרות בכסף עליו להתחרט בחרטה גמורה על מעשיו הרעים.

סדר עשיית הכפרות במעות:

לוקח את המעות ומסובב סביב ראשו שלושה פעמים, ובכל פעם אומר:
"אלו המעות חליפתי, תמורתן, כפרתי. אלו המעות ינתנו לצדקה, ואכנס אני לחיים טובים ולשלום"
 אם עושה כפרות לאחר או לאחרים אומר כך:
"אלו המעות חליפתך (לרבים: חליפתכם), תמורתך (לרבים: תמורתכם), כפרתך (לרבים: כפרתכם), אלו המעות ינתנו לצדקה, ותכנס (לנקה: ותכנסו) אתם לחיים טובים ולשלום"

קוראים יקרים! אנו מבקשים להעביר את כספי הכפרות לטובת הדפסת והפצת העלון "אור עליון", בכך הינכם שותפים בהפצת היהדות וקירוב ישראל לאבינו שבשמיים, אין ספק כי העוזר לאבא שבנו יתקרב אליו הוא גורם לו שמחה רבה והאבא מחזיר לו כפכל כפלים. בזכות מצווה זו תזכו לשנה טובה ומבורכת, שנת פרנסה וישועה, שנת בריאות והצלחה, שיתגשמו כל משאלות לבכם לטובה ולברכה.

הסגולה וההבטחה של רבי שמעון בר יוחאי לעוזר בקירוב היהודים לאביהם שבשמיים:

- זוכה לראות בניו לבניו.
 - זוכה בעולם הזה ובעולם הבא.
 - כל מלאכי הדין אינם יכולים לשלוט עליו בזה העולם.
 - בעולם הבא נכנס ב"ב שערין ואין מי שימחה בידו.
 - נכנס לשבעים עולמות גנוזים שאין מי שיכנס לשם שום אדם אחר חוץ ממנו.
- "לו ידעו בני האדם כמה תועלת וזכות זוכים בשביל שמזכים לרחוקים, היו רודפים אחריהם כמי שרודף אחר החיים". (זוהר ח"ב קכח-קכט)

3 אפשרויות להעברת "כספי הכפרות" לעמותת "אור עליון" (עמותה רשומה):

- 1) תרומה בכרטיס אשראי:** צלצלו 054-8486661 והרימו את תרומתכם בכרטיס אשראי.
- 2) הפקדה בנקאית:** ניתן להפקיד בבנק הדואר לחשבון מספר 8362846.
- 3) שליחת התרומה במכתב:** שלחו את תרומתכם באמצעות הדואר (בשליחת צ'ק יש לרשום "לפקודת אור עליון"). את הכתובת ניתן לקבל בטל: 054-8486661

הדרכה לזוגיות נכונה על ידי הרב נחום דיאמונט

"ושימח את אשתו"

יקנה לה מעיל פרווה, ועוד איזה חמישה-שישה פריטים שתכנן לרכוש מתוך תשומת לב.

"שוטה!" נזפת בו "אינך מבין מה זו אשה... אתה תחזור הביתה, ומה היא תחשוב לעצמה? חודש שלם הוא עשה חיים, וזכר אותי שעה וחצי - כאשר נכנס ל"לכל בו" לקנות את המעיל...! אשה רוצה לחוש שאתה זכר אותה כל יום. כל היום. מה עליך לעשות? - אתה תערוך יומן. מהרגע שאתה נפרד ממנה בבית הניתיבות, אתה רושם כל דקה ממעשיך. מתחיל לרשום כך: 'השעה עשר ושלושים, אני עולה לכבש המטוס, מתיישב בכסא מספר 367 על יד הכנף הימני... ואח"כ אתה מוסיף: 'השעה כבר רבע לאחת עשרה, המטוס מפעיל מנועים... בקיצור, הכל מתועד וכתוב מתחילת הנסיעה עד רגע הנחיתה. אז אשתך תרגיש 'הוא חשב עלי כל החדש'. הוא יצא לדרכו.

כאשר הוא שב ארצה. נכנס הביתה היא נושכת שיניים. הוא החל לפתוח את החבילות. כל הילדים: "מה, מה הבאת לנו?" "קודם כל, הבאתי משהו לאמא. הפתעה!". שקט כעוס שרר בינו ובינה. הוא כאילו לא שת ליבו, ובלבביות מרובה וסבלנות נעימה פתח ונתן לה את - צרור הדפים. היא לא הבינה מה הוא מוסר לידה. נטלה את הדפים לידה, התיישבה והחלה לעלעל בהם. הוא עבר לחדר השני עם הילדים. הסיפור נגמר: היא שכחה מאמא שלו, היא שכחה את כל הכנס שלה, לא אכפת לה מכלום. שום דבר, כאילו לא היה וכאילו לא נסע כלל...

נהג ללכת דברי החזו"א במיטבם, והסטייפלר כותב זאת בצורה חריפה יותר: "כי עיקר תקוות האשה בעולמה שיהיה לה בעל אוהב אותה, וכאשר רואה שזה אינו, כמעט שקרוב הדבר לפיקוח נפש ממש על היותה גלמודה כאלמנה חיה".

עכשיו תשאלו אותי שוב, "אז כל יום אכתוב מכתבים או משהו דומה בסגנון?!", לא, עליך לפתח לה את התחושה שזה כך. וזה אומר, שאם למעט באמצע היום, לדוגמה, ללא שום הכנה מוקדמת, אתה מרים טלפון הביתה "שלום! מה נשמע. מה שלומך, האם הכל בסדר?".

"כן, ברוך ה', הכל בסדר. מה פתאום צלצלת?" "סתם ככה, התגעגעתי".

היא מעריכה וחושבת בצדק: "נהג, אפילו באמצע עיסוקיו הוא חושב עלי" ומבינה עוד כי "אם היום זה כך, גם אתמול ושלשום הוא חשב עלי וגם מחר יחשוב". אין צורך לעשות זאת מידי יום.

מתוך הספר "זכו" סיפורי זוגות בסערות החיים.
 ב"ב, שבט תשס"ט. באדיבות המתבר.

בפרשת כי תצא נאמר **"כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֻדְשָׁה, לֹא יֵצֵא בְצַנָּא, וְלֹא יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל דְּבָר, נְקִי יְהִי לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת, וְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר לָקַח."**

איך מקיימים "ושמח את אשתו"?

החזון איש מציין במכתב: "טבע האשה להתענג על חינה בעיני בעלה, ואילו עיניה נשואות!". מה היא רוצה בחייה הפרטיים? דבר אחד! להרגיש שבעלה אוהב אותה, שבעלה חושב עליה, שהוא זכר אותה, היא בראשו - "כל היום". מה פירושו? אומרים לגברים: "אשתך צריכה תשומת לב ממך", הוא חושב, מה זה תשומת לב? לקנות לה מתנה, לזכור את יום ההולדת שלה, וזה נכון, אבל זו רק נקודה. נקודה בלבד! כי תשומת הלב הנחוץ לה, כוללת הרבה יותר: היא מעוניינת להרגיש שאתה חושב עליה "כל יום וכל היום". כך משמחים את האישה.

נשאלת השאלה: אז מה, נשב כל היום במטבח, ונשוחח יחד?! לא זו הכוונה. אז מה כן? אנסה להגדיר את הנושא, בסיפור מהחיים, כדי שרק נשכיל להבין עד היכן הדברים מגיעים, ולאחר מכן נסבי איך חיים עם זה.

זוג שאנו בקשר קרוב מאד, הם קשורים מאד אחד לשני, אבל רבים המון. כשרוב המריבות בגין אמו. ויהי היום, נודע לאשה כי בעלה עתיד ליסע בערב ראש השנה לדרום אמריקה לחודש ימים. זאת אומרת שהוא משאיר אותה רגועה, יום כיפור, סוכות, שמחת תורה, לבד עם הילדים. מדוע הוא נוסע? כי אמו בישלה תבשיל רע, שבנה ימריא לבד לחו"ל לחתונה משפחתית, יטייל שם עם בני המשפחה וכו'. היא רכשה את הכרטיס האחרון בטיסה, ללא ידיעת בנה, כדי שלאשה לא יהיה מקום להצטרף, ושילמה לרשעות הזו טבין ותקילין. וכן נוצר המצב הקשה הנוכחי.

הפריטים נודעו לה ובליבה בערה אש - עליו, ועוד יותר על אמו. ניסיתי בכל מיני דרכים ופיתולי דרכים - לפשר: אך את הנסיעה עצמה כבר לא היה שייך לבטל, בעקבות סכום אגדי שכבר שולם. כמובן, ככל שהתקרב הזמן המתח גדל. יומיים שלושה לפני הנסיעה, קראתי לו אלי באומרי: "דע לך! טבע האשה בניו על תשומת לב (מהבעל), הקראתי לו את הקטע המוזכר לעיל מהחזון איש, הדגשתי לו: היא רוצה מאד להרגיש כי בעלה חושב עליה. לכן, בכוונתי ובמטרת, שכאשר אתה תחזור לארץ, תהיה לאשתך את התחושה 'בעלי חשב עלי' בעלי זכר אותי, היה אכפת לו ממני!".

"כן, בודאי, כבר תכננתי את העניין מראש, הנה אראה לך!". הוציא דף תוכנית, בו מופיע כי הוא

גמ"ח "תהילים ותפילות"

יהודי תלמיד חכם יתפלל עבורכם כל יום את כל ספר התהילים בקבר דוד המלך, וכן יתפלל עבורכם 40 יום בכותל המערבי ובקברי צדיקים

לרפואה שלימה, לזיווג, לשלום בית, ולהבדיל לעילוי נשמת וכדומה

לפרטים (אהרון)
052-7665600

הרצאות וחוגי בית

המעוניינים בהרצאות מרתקות ביהדות וקבלה, במקום מגורים מפי שורר העלון הרב מנשה בן פורת שליט"א מרצה בכיר בערוץ הידברות כמו כן המעוניינים לקבל לביית את העלון או מספר עלונים לחלוקה תמורת דמי משלוח בלבד, כמו כן, המעוניינים לקבל את העלון למייל בחינם מוזמנים ליצור קשר בטלפון

054-8486661

או כתבו mhbp52@etrog.net.il

לרפואת **עדיאל בן לילי** הי"ו בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו רפואה שלימה בעינו ושלא יזדקק לניתוח

מזל טוב! בקרו באתר החדש שלנו

טיפות טיפות טיפות מהאור העליון

www.tipot.co.il

פורום כל גלויות אור עליון
 סיפורים
 סגולות
 מאמרים

ועוד...